

Auca de Ramon Llull (1232-1316)

Mallorquí universal i filòsof genial

1. Va ser a Palma, gran ciutat,
on ens va néixer el beat.
2. Eren temps de reconquestes
del rei Jaume. Quines gestes!
3. Va ser patge i senescal
i a la cort feia el jornal.
4. Trobador expert, de bandera,
era un jove calavera.
5. Per espòs i per company
va tenir-lo na Picany
6. Fins que un dia d'imprevist
se li va presentar el Crist,...
7. que el cridava a conversió
i ell va dir-li: "Per què no?"
8. A Sant Jaume pelegrina
amb bordó, sarró i petxina.
9. I també a Rocamador.
Quins camins els del Senyor!
10. Aprèn àrab d'un esclau
i abandona el seu catau
11. Llull s'enfila a Puig de Randa
i elabora propaganda
12. del seu "Art", nou i pregon,
amb què vol canviar el món,
13. que l'Islam té atenallat,
i ell se sap il·luminat.
14. Llull escriu amb profusió:
«Llibre de contemplació».
15. «L'orde de cavalleria»,
«Llibre de Santa Maria»...
16. o aquell «Llibre del gentil»
i «Doctrina pueril»,
17. ...la novel·la de Blanquerna,
que a més d'un ens enlluerna,
18. perquè és monjo, bisbe, abat.
i sant pare reformat,
19. que de vell deixa el papat
i ens escriu «D'Amic e Amat».
20. Quin heroi! Que tolerant!
Blanquerna era Superman!.
21. Fèlix obre les parpelles
al «Llibre de meravelles».
22. Veu al «Llibre de les bèsties»
que el poder porta molèsties.
23. Per difondre la seva Art
Llull fa escola a Miramar
24. d'uns intrèpids missioners
poliglots com els primers.
25. Del diàleg defensor,
té fe cega en la raó.
26. Va a París, a La Sorbona
on l'escolten una estona.
27. Parla amb reis, parla amb el Papa
i d'en Llull ningú s'escapa.
28. Al pobre home deixen sol
i ell, tossut, aixeca el vol
29. cap a terra de missions,
malgrat dubtes i tensions.
30. Se'n va Tunis a convèncer
adversaris de creença.
31. Hi provoca un desgavell!
Per poc no hi deixa la pell.
32. Torna a Nàpols i ara aquí
s'entrevista amb Celestí.
33. Aquell papa que abdicà
com Blanquerna, l'ermità.
34. Per tenir més influència
escriu «Arbre de la ciència».
35. I «Arbre de Filosofia»,
que a Felip el Bell envia.
36. Quan n'havia fet setanta
va anar a Armènia i Terra Santa.
37. Desvalgut, el rodamón,
ens escriu «Cant de Ramon».
38. I el bell plany, «Lo desconhort»
on debat la seva sort.
39. Mil tres-cents set, un bon dia
pren la mar cap a Bugia.
40. Fins que al nostre filòsof
me l'expulsen altre cop.
41. Torna a Europa i a Vauvert
sembla que l'han descobert.
42. Li fan una miscel·lània.
que es diu «Vida coetània»
43. A Viena, al Delfinat
un concili han convocat.
44. Un cop més, amb confiança,
Ramon Llull allí s'atança.
45. I els fa anar tots de capoll,
no per res li diuen foll.
46. Torna a casa decebut,
però no es dóna per vençut.
47. I altre cop a Tunis va.
Segons sembla allí finà.
48. Llull lo foll o gegantesc,
avui dorm a Sant Francesc.

Joan Vilamala, 2003